

Дончо Славчевъ

Течно злато

Днесъ искамъ да ти разкажа, мое момче, за земното масло — единъ отъ най-важнитѣ материали за съвременния културенъ човѣкъ, тъй важно и необходимо, както каменнитѣ вжглища и дървото, съ които те запознахъ въ минали книжки на „Вѣнецъ“. Ти познавашъ доста добре нѣкои отъ произведенията, които се добиватъ отъ него, напимѣръ, *петрола* и *бензина*, знаешъ че тѣ се употребяватъ за освѣтление и като гориво за моторитѣ на автомобилитѣ и самолетитѣ. Но азъ съмъ увѣренъ, че ти не знаешъ още много интересни нѣща за тѣхъ.

Напимѣръ, отъ кога хората познаватъ земното масло, отъ кога си служатъ съ бензинъ и петролъ?

Земното масло е познато на хората като горлива, воняща течностъ още отъ старо време. Но неговото използване е започнало не много отдавна. Хората отъ времето на Гьоте и Пушкинъ, напр. не сж познавали петролнитѣ, газовитѣ лампи. Дори твоята баба, родителитѣ на майка ти и баща ти, не сж си свѣтѣли съ петролъ, а за електричество дори не сж могли и да мислятъ. Вечеръ тѣ сж свѣтѣли съ борина, съ парцалъ, натопенъ въ лой, съ свѣщъ. За тѣхъ петролнитѣ лампи сж били нѣщо много луксозно, скъпо и недостъпно. Дори нашиятъ поетъ Иванъ Вазовъ на малгини е писалъ своитѣ първи работи при свѣтлината на запаленъ парцалъ, натопенъ въ лой. Ако ти се случи да отидешъ на екскурзия съ твоитѣ учители въ Карлово и Сопотъ, непременно иди да се поклонишъ въ роднитѣ кѣщи на Василь Левски и Иванъ Вазовъ. Тамъ ще видишъ още окачено надъ камината, да виси